

„Mám žízeň, velikou žízeň,“ vzdychal len, „pomoz, dones vodu a zalej mě.“ Krtek nanosil vodu a zaléval.

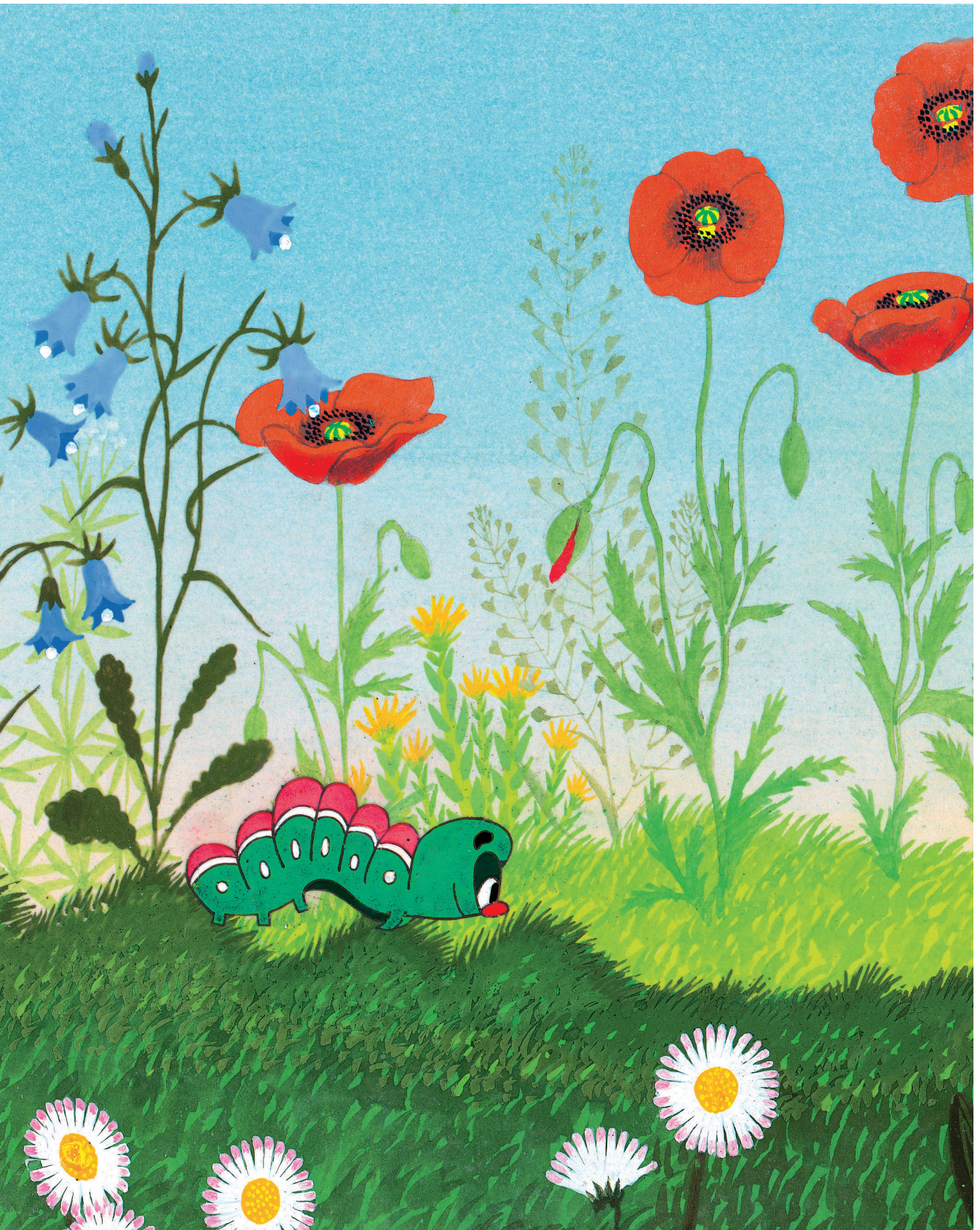

A co tu dělá ta housenka,
nenasyta nenasytná?
Jedeš mi od toho lnu!
Uf, to bylo práce!
A len rostl a rostl.

Jednoho dne len řekl:
„Už jsem dozrál. Teď ti
poradím, co ještě musíš
udělat, abys měl
kalhotky s kapsami.“

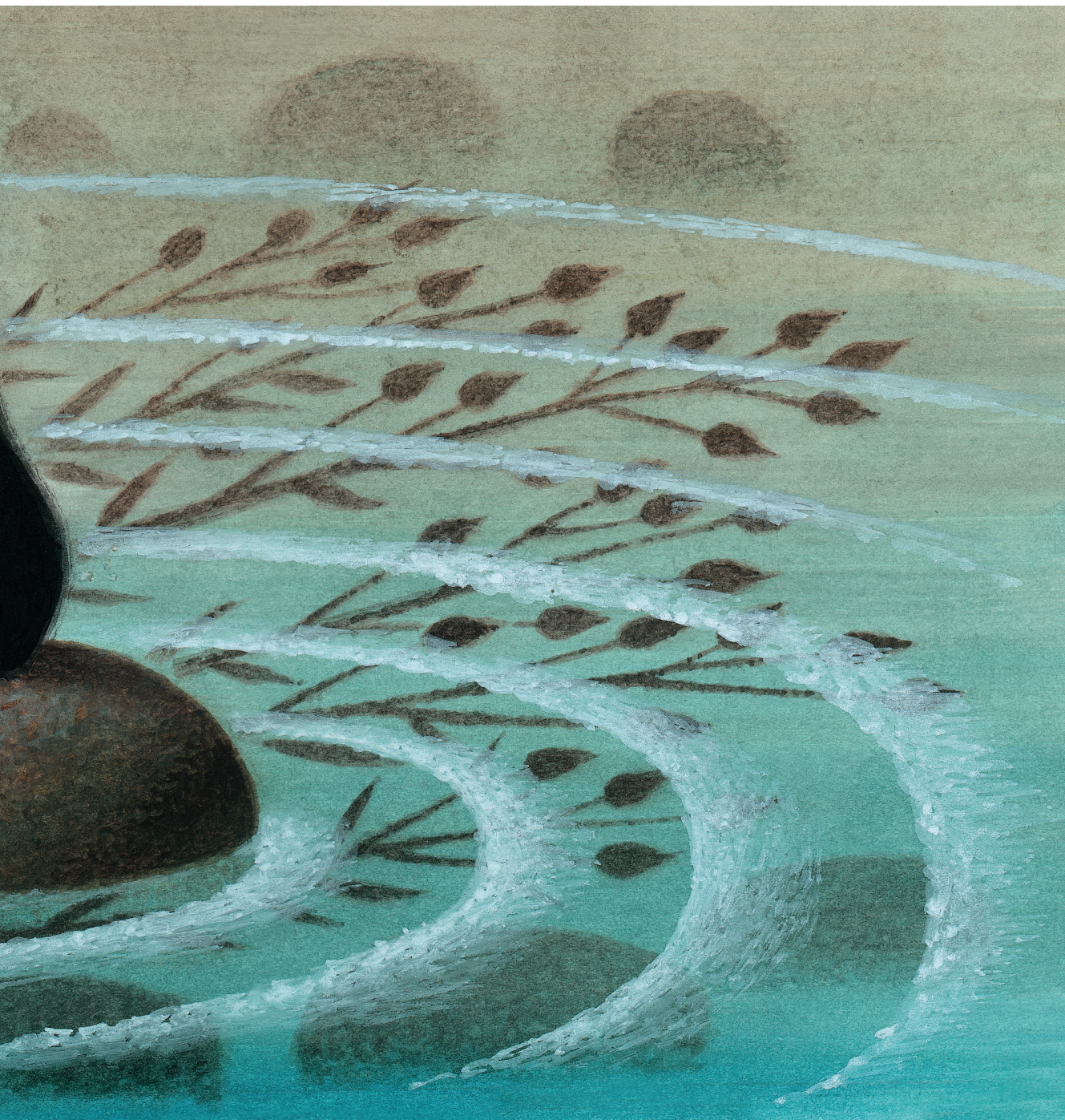

Krtek kýval hlavou,
že všechno pěkně udělá.
A udělal. Nejdříve len
vytrhal a svázal
do otýpky.

„Kvák, kvák,“ divila se žába, „copak neseš?“
„Jdu namočit len,“ řekl Krtek, „bude z něho plátno
na kalhotky s velkými kapsami.“
„Kvák, pomohu ti, často jsem viděla namáčet len.“

Krtek s žábou ponořili len do vody a svalili na něj kámen, aby zůstal pod vodou. Když se len hodně namočil, vynesl jej Krtek na břeh. „Teď mi hezky na sluníčku proschni a já si zatím chvilku odpočinu.“